

Κρεβάτια, τά, στὰ Κριθάτχια, ἀγροὶ Βούρμπιανης (B), ὧν τὸ ἔδαφος ἐπικλινές, ἐδῶ δὲ καὶ ἔκει ὅμολόν γ.

Τὸ αὐτὸν ἐν Ἀττικῇ (Σαρῆ, σ. 135), εἰς Χουλιαράδες (Σούλη, σ. 232).

Κρέμαση, ἡ, στ' Γκρέμασ', τοποθεσία Κερασόβου ἀπότομος (BA), δικαὶ μετὰ βροχάς σχηματίζονται καταρράκται.

Προβλ. ἐν Παρνασσίδι (Κόλια, σ. 132) ἐκ τῆς πτώσεως τῶν ὑδάτων καλουμένης «κρέμαση», εἰς Χουλιαράδες (Σούλη, σ. 232).

Κρέτας, δ, στ' Κρέτσου, τοποθεσία Ὁξυᾶς (N).

Κριάκολα, λόφος Ἀρμάτων (B). Bλ. *Κράπα*.

Κρίδες, αἱ, στ' Κρίδες, συνοικία Καντσίκου (B) εἰς τὸ δικρόν αὐτοῦ.

Κριθάρια, τά, στὰ Κριθάργια, τοποθεσίαι Γαναδιοῦ (BA) καὶ Καντσίκου (N), δικαὶ δὲ πάλιον κριθάρι.

Προβλ. ἐν Παρνασσίδι (Κόλια, σ. 128), ὄνομα χωρίον δήμου Φαρῶν (Νουχάκη, ἔνθ. ἀν. τ. B', σ. 534), *Κριθαράκια* καὶ *Κριθαράκια* εἰς δήμον *Ωλενείας Μεσολογγίου* (ἔνθ. ἀν. τ. A', σ. 256).

Κρίκ, νὲ Κρίκ, τοποθεσία Πλικατίου, δικαὶ διασταυροῦνται οἱ δρόμοι τοῦ χωρίου τούτου, Γοργοποτάμου καὶ Ἀετομηλίτσης.

Γνωστὴ ἡ ἀλβανικὴ λέξις κρύκ-ι=σταυρὸς παράγωγος ἐκ τῆς λατινικῆς *cruix* (Χριστοφορίδου, Λεξικὸν κλπ., σ. 181). Ἡ αὐτὴ εἶναι ἡ παραγὴ καὶ ἡ τοπωνυμία *Κρούκα* εἰς Βρυσούλαν (Στεργιοπούλου, 1933, σ. 101).

Κριμιθιά, ἡ, σ' Γκριμιθιά, δάσος Ἀηδονοχωρίου (N) ἀπὸ κριμιθιάν, δένδρον δηλ. δύμοιάζον ἀπὸ ἀγριοχαρουπιάν καὶ ἔχον καρπὸν δύμοιον μὲ πιπεριά, χωρὶς νὰ γίνεται μεγάλο δένδρον.

νὲ *Κρόλ(ε)* Ἐβκύτιτ (=βρύση τοῦ Γύφτου), βρύση τοῦ Πλικατίου. Οὗτω μὲ τὴν ἀλβανικὴν ταύτην λέξιν ἔχομεν: *Κρόλ(ε) Μάντ*, βρύση, *Κρόλε Ναζίφ* βρύση τοῦ αὐτοῦ χωρίου κατασκευασθεῖσα ὑπὸ Ναζίφ, καὶ *Κρόλε Ντεντελάρ* (=δηλ. βρύση τῶν Ντεντελάρων), πλησίον τῆς ὁποίας κατοικεῖ διμώνυμος οἰκογένεια, τοῦ αὐτοῦ χωρίου.

Τῆς αὐτῆς προελεύσεως εἶναι τὸ χωρίον *Κρότον* τοῦ δήμου *Αργείων* (Νουχάκη, ἔνθ. ἀν. τ. B', σ. 445).

Κρούσα, ἡ, σ' Γκρούσχα, τοποθεσία ἐπικλινὴς Πυρσόγιαννης, δασικὴ ἔκτασις Βούρμπιανης (NΔ), πηγὴ Ἀρμάτων (B). Ἐκ τῆς αὐτῆς λέξεως εἶναι ἡ τοπωνυμία *Κρούσιανα*, τά, στὰ Κρούσχανα, τοποθεσία Ζέρμας (Δ) σχηματισθεῖσα διὰ τῆς γνωστῆς σλαβικῆς καταλήξεως—ιανα.

Ἡ λ. κοντοσοβλαχικὴ *Κρούσον*=μουσμουλιά. Ἀπαντᾶ καὶ ὡς τοπωνυμία ἀγροκηπίου ἐπαρχίας Μετρῶν (Σταμούλη, σ. 401).

Κρούτσι, λὰ Κρούτση, τοποθεσία Ἀετομηλίτσης—Λὰ *Κρούτσε*, στὲ Σταυρό, τοποθεσία Δοστράτου, δικαὶ εἶναι εἰκόνισμα.

Ἡ λέξ. κοντοσοβλαχικὴ σημαίνουσα σταυρὸν (Νικολαΐδου ἐν λ.) ἐκ τοῦ λατινικοῦ *cruis*. Οὗτω καὶ εἰς τὴν ἀλβανικὴν κρύκ-ι (Χριστοφορίδου ἐν λ.).

Κρυόβρυση, ἥ, σ' Γκρυόβρυσ², πηγὴ Χιονιάδων (ΒΔ). Ἀπαντᾶ καὶ *Κρυόβρυσες* ἐν Βούρμπιανῃ (Ν), δπου πηγαὶ πολλαὶ. Πολλάκις δμως ὡς δεύτερον συνθετικὸν πρὸς δνομασίαν τῆς ἔχουσης καλὸν νερὸν πηγῆς τίθεται τὸ νερόν, δτε ἔχομεν πηγῶν καὶ τοποθεσιῶν περὶ τὰς πρώτας τὰς ἔξης: *Κρυονέρι*, τό, στοὺς Κρυουνέρι, εἰς Ἀσημοχώριον (Δ), Ἀγίαν Βαρβάραν (Δ) καὶ Πυρσόγιανην (Δ) καὶ *Κρυόνερον* εἰς Καστάνιανην (Α) καὶ Ἀηδονοχώρι (Ν). Ποδές ἀντιδιαστολὴν ἔχομεν δνομασίας πηγῶν καὶ τοποθεσιῶν εἰς Πουρνάν (Ν): Ἐπάνω Κρυόνερον καὶ Κάτω Κρυόνερον. Ἐκ τούτων δὲ πάλιν ἔχομεν καὶ ἄλλο δεύτερον συνθετικόν, τὸ πηγάδι, διότι τὴν βρύσην οὕτω δνομάζουν ἄλλαχοῦ: *Κρυοπήγαδον*, στοὺς Κρυοπήγαδους, πηγαὶ καὶ περὶ αὐτὰς τοποθεσίαι εἰς Γοργοπόταμον, Κάντσικον (ΒΔ) καὶ Χιονιάδες (Β). Φαίνεται πώς ἀπὸ τὸ *Κρυονέρι* ἔχει παραχθῆ ἡ τοπωνυμία *Κρυονίτσα*, πηγὴ Ἀμαράντου (Α).

Συνηθέσταται αἱ τοπωνυμίαι αὗται εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Πρβλ. *Κρυονέρι* εἰς Μελισσουργοὺς (Σταργιοπούλου, 1933, σ. 123), χωρίον ἄλλο εἰς Τζουμέρκα.

Κρυφή, ἥ, σ' Γκρυφή, βρύση ἐντὸς τοῦ δάσους τῆς Βούρμπιανης.

Κτένι, τό, στοὺς Χτένι, δάσος Νικάνορος δμοιάζον πρὸς κτένι.

Κυλίσματα, τά, στὰ Γκλίζματα, ράχη Καβασίλων (ΝΑ) λίαν καταφερόντες.

Πρβλ. τὴν τοπωνυμίαν *Κυλισμένα* ἐν Παρνασσίδι (Κόλια, σ. 132).

Κυπαρίσσια, τά, στὰ Κυπαρίσσα, τοποθεσία Κονίτσης (ΝΔ), δπου εἶναι παλαιὰ πελώρια κυπαρίσσια.

Πρβλ. φυτώνυμον παρομοίαν τοπωνυμίαν *Κυπαρισσεῶνας* εἰς Μύρθιο (Χατζιδάκι σ. 4).

Κυράνοι, σ' τ'ς Κυράνους, βρύση Βούρμπιανης (Δ) ἀνήκουσα εἰς Κυράνους.

Κυριακή Ἀγία, ἥ, σ' ν' Ἀγία-Κυργιακή, τοποθεσίαι Ἐξοχῆς (Β), Καστάνιανης (Ν) καὶ Πυξαριᾶς ἐκ τῆς δμωνύμου ἐκκλησίας.

Κωνσταντῖνος Ἀγιος, ὁ, στοῦ "Αη Κουσταντίνου, τοποθεσίαι καὶ πηγαὶ εἰς Γορίτσαν (Β) καὶ Κόνιτσαν (Δ), δπου δμώνυμος ἐκκλησία. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἡ αὐτὴ τοπωνυμία λέγεται εἰς τὸ χωρίον καὶ σ' ν' Ἀη-Κουσταντίνα.

Συνήθης ἀγιώνυμος τοπωνυμία.

Κωσταίκο, τό, στοὺς Κουσταίκου, πηγὴ ἐντὸς τοῦ συνοικισμοῦ Λαγκάδας.

Κωσταραῖοι, οἱ, στ'ς Κωσταραῖοι, συνοικία Καντσίκου (Α): τοιοῦτον ἐπώνυμον ἔχουν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας αὐτῆς.

Κώτσιος, ὁ, στ' Κώτσι, βρύση καὶ ἡ περὶ αὐτὴν τοποθεσία Μολυβδοσκεπάστου (Α). Λέγεται καὶ στὴ Βρύση τοῦ Κώτσιου. Πολλάκις τὸ δνοματίθεται ὡς ἐπώνυμον καὶ λαμβάνεται διὰ τὴν ἐκφρασιν τῆς τοπωνυμίας καὶ

τὸ δνομα τοῦ ἰδιοκτήτου τόπου τινός. Οὗτο εἰς Μολυβδοσκέπαστον ἔχομεν βρύσην στ' Γιάνν(ον) Κώφειον, διότι τὰ περὶ αὐτὴν χωράφια ἀνήκουν εἰς αὐτόν.

Α

Λαγκάδα, ἡ, στ' Λαγκάδα συνοικισμὸς τῆς κοινότητος Καντοίκου τέως Μπλισδιανῆ, συγκροτηθεὶς ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ καταστραφέντος ἀλλοτε χωρίου Ἐλευθεροχωρίου.

Λαγουνίκα, ἡ, στ' Λαγουνίκα, τοποθεσίας Πουρνιᾶς (Β).

Λάζαρης, δ, στοῦ Λάζαρη, 1) τοποθεσίαι Ἀγίας Βαρβάρας (Α) καὶ Στεράτσανης (Ν) καὶ βουνὸν Κονίτσης (ΝΔ), συνορεῦον μὲν Πάπιγκον. Τὸ τελευταῖον τοῦτο νοεῖ ὁ Ἀραβαντινὸς (Χρονογραφία τ. Β' σ. 91) γράφων διτι Λάζαρος εἶναι τὸ κοινὸν δνομα τοῦ Λάκμονος ὅρους χωρίζοντος «τὰ τῆς Κονίτσης καὶ τοῦ Ζαγορίου ἐπαρχίας, ἐξ οὗ αἱ πηγαὶ τῆς Βωβούσης καὶ τοῦ ποταμοῦ τῆς "Αρτης ἄρχονται».

Συγγενεῖς τοπωνυμίαι εἶναι **Λαζαριάτικα** ἐν Παρνασσίδι (Ἀθηνᾶ, ΜΔ' 132) καὶ **Λάζαρος** βουνὸν ἐν Μυκόνῳ (Μενάρδου Ἀθηνᾶ σ. 243).

Λαζίνια, τά, στὰ Λαζίνια, τοποθεσία Γοργοποτάμου. Ὄμοίας προελεύσεως τοπωνυμίαι εἶναι: **Λαζινιά**, ἡ, τοποθεσία Χιονιάδων καὶ **Λαζινές**, τοποθεσία Ὁξνᾶς.

Πρβλ. **Λαζίνια**, εἰς Χουλιαράδες (Σούλη 233).

Λαιμός, δ, στὸν Λιμό, τοποθεσίαι Ἀσημοχωρίου καὶ Χιονιάδων. Ἐν Ἀμαράντῳ ὑπάρχει τοποθεσία (ΒΑ) **Λαιμός** τῆς Μπάμπας ἐκ τοῦ δμωνύμου βράχου.

Ἡ δνομασία προέρχεται ἐκ τῆς φύσεως τοῦ τόπου.

Λακκιά, ἡ, στ' Λακκιά, τοποθεσία λακκώδης Ἐξοχῆς (Ν). Ἐκ τῆς τοπωνυμίας τιύτης παράγονται: 1) **Λακκιά** (ἡ) τοῦ Παλαγιάννη, τοποθεσία Χιονιάδων (ΒΔ) ἐξ δνόματος ιερέως, ὃ δποῖος ἔφερε τὸ νερὸν τοῦ λάκκου εἰς τὸ χωρίον διὰ τὸ πότισμα τῶν ἀγρῶν. 2) **Λακκιές**, αἱ τοποθεσίαι Πυξαριᾶς (ΒΔ) καὶ Ἀηδονοχωρίου δμαλαί, 3) **Λακκιόβρυση**, ἡ, βρύση Πυξαριᾶς (ΒΔ) μὲ λακκιές, 4) **Λακκίσια**, ἡ, χωράφια ποτιζόμενα ὑπὸ ρύακος ἐν Ἐξοχῇ (Β).

Μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς μικρᾶς κοιλάδος ἀπαντοῦν τοπωνυμίαι **Λάκκος** ἐν Εύρυτανίᾳ (Λουκοπούλου ἐνθ. ἀν. 172) καὶ Παρνασσίδι (Ἀθηνᾶ ΜΔ' 132), δπον ἀπαντοῦν καὶ τύποι **Λάκκα**, **Λακκοπούλες**, **Λακκίτσες** καὶ **Λακκούλες**, **Λάκκος** δὲ καὶ **Λάκκος** τοῦ Σταυρούλα εἰς Μύρθιο (Χατζιδάκι σ. 4).

Λάκκος, δ, στοῦ Λάκκου, δυάκιον καὶ τοποθεσία Πουρνιᾶς (Δ). Ἐπίσης λὰ **Λάκκη(ον)** λίμνη βαθεῖα εἰς Ἀετομηλίτσαν (ΒΔ). Ὡς διαφρέοντες διαφόρους τοποθεσίας δνομάζονται οἱ ἔξης ρύακες: **Λάκκοι** τοῦ Κοντογιάννη ἐν Ἀηδονοχωρίῳ (Α), **Λάκκος** εἰς τὸν "Αγιον Ἀθανάσιον" ἐν Ἐλευ-

Θέρφ (Δ), Λάκκος τῆς Γκάλινας ἐν Πυρσόγιαννη, **Λάκκος στὴ Γκρεμούρα** τῆς Βούρμπιανην, **Λάκκος τῆς ἔκκλησίας** εἰς Καβάσιλα, **Λάκκος στὸ Ζουπάνι** εἰς Χιονιάδες (Ν), τὸ ***Αη - Λιὰ** εἰς Καβάσιλα, στὰ ***Ισιάδια** εἰς Καβάσιλα (Ν), **Κατάσκια** εἰς Καβάσιλα, στὶς **Κρανιές** εἰς Καβάσιλα, στὶς **Λεφτοκαρδεὶς** εἰς Καβάσιλα, **Μανδρούριας** εἰς Χιονιάδες (Β). τῆς **Μούζυκας** αἱς Πυρσόγιαννην, **Μπέρκη(ον)** εἰς Κόνιτσαν, τοῦ **Νικούση** εἰς Ἐλεύθερον (Α), τῆς **Παραγίας** εἰς Καβάσιλα καὶ Κόνιτσαν, τῆς ***Άγιας Παρασκευῆς** εἰς Πουρνιάν (Β), **Σεργιανή** εἰς Καβάσιλα, στὸ **Σινίμιαλο** εἰς Βούρμπιανην, τῆς **Σιούμαρας** εἰς Βούρμπιανην, τοῦ **Σιούμου** εἰς Χιονιάδες (ΝΑ), τῆς **Σιάνιστας** εἰς Πυρσόγιαννην, τῆς **Σκάλας** εἰς Πυρσόγιαννην (Ν) καὶ Χιονιάδες (Β), τῆς **Γκρίκας** εἰς Καβάσιλα, τῆς ***Άγιας Τριάδος** εἰς Πουρνιάν (Β), τοῦ **Φραγκοπόλεμου** εἰς Καβάσιλα (ΒΔ). ***Άλλοι** όντες λαμβάνουν τὰ ὄντα ματα καὶ ἐκ τῆς θέσεως, ἐκ τῆς ὅποιας πηγάζουν: **Λάκκος τοῦ Λειβαδιοῦ** εἰς Ἀσημοχώρι (ΝΔ), **Λάκκος στὰ Μπράλικα** εἰς Ἐλεύθερον (Β), στὰ **Τρόχαλα** εἰς Ἐλεύθερον (ΝΔ). ***Υπάρχουν** ἐπίσης όντες: **Λάκκος τοῦ Μήτιον** εἰς Καβάσιλα, ως διερχόμενος διὰ τῶν χωραφιῶν τοῦ ίδιοκτήτου Μήτιοι, τοῦ **Λάκκος Μπαλιάρα** εἰς Σανοβόν, πλησίον τοῦ ὅποιου ἦτο οἰκία τοῦ προύχοντος Μπαλιάρα σήμερον ἐρειπωμένη, **Λάκκος τῆς Μεσσαριᾶς** ἀπὸ τὴν διμόνυμον συνοικίαν Καστάνιανης, τῆς **Πασχάλαινας** εἰς Ἀράραγκον (Α), ὅπου ἐπνίγη κάποια Πασχάλαινα, τοῦ **Πηγαδᾶ** ἐν Κονίτσῃ, πλησίον τοῦ ὅποιου κατέφκει Πηγαδᾶς τις, τοῦ **Πηγαδιοῦ** ως διερχόμενος ἀπὸ τὴν διμόνυμον πηγῆν, τοῦ ***Ρεμπέλη** εἰς Βούρμπιανην ως διερχόμενος ἀπὸ τὴν οίκιαν Ρεμπέλη καὶ **Ρούβαλη** εἰς Κόνιτσαν δι' ὅμοιον λόγον, τοῦ **Τούρκου** εἰς Μελισσόπετραν (Α), ἐφονεύθη Τούρκος τις, στὸ **Χασάν γιοφύρι** εἰς Ἐλεύθερον, ὅπου εἰς Ὁθωμανὸς Χασάν ἐπνίγη. Εἰς Καύταικαν ὑπάρχει όντας ὁνομαζόμενος **Λάκκος Φάτσι** χωρίζων τοῦτο ἀπὸ τὴν Φούρκαν. Λέγεται ὅτι οἱ κάτοικοι αὐτῆς, βλαχόφωνοι ὄντες, ὅταν ἥριζον διὰ τὰ σύνορα, ἐλεγον εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Καντσίκου ὅτι δὲν ἔχουν νὰ κάμουν πέραν τοῦ λάκκου μὲ τὰς λέξεις: «φάτσι Λάκκο». ***Έκ τοῦ μεγέθους** όνομάζεται **Μέγας Λάκκος** εἰς Βούρμπιανην (Β), **Ζέρμην** (Δ), **Καβάσιλα**, **Οξιάν** (Δ) καὶ **Μεγάλος Λάκκος** εἰς Ἡλιορράχην (Β), Παλιοσέλι καὶ Σανοβόν (ΒΔ). Δι' ὅμοιον λόγον λέγεται καὶ **Λάκκος Τρανὸς** εἰς Ἀσημοχώρι (Δ). ***Αντιθέτως** ὑπάρχει καὶ **Λάκκος Μικρὸς** εἰς Ἀσημοχώρι (ΝΑ). ***Έκ τῆς τοπωνυμίας** ταύτης προέρχονται: **Λακκοτσιώτικα**, τά, τοποθεσία καὶ βρύση Ἀηδονοχωρίου (Α). **Λακκούτσικος**, δ, μικρὸς όντας Χιονιάδων ἐντὸς τοῦ χωρίου καὶ **Λακκούλια** (τὰ) τοποθεσία Καστάνιανης, ὅπου πολλοὶ μικροὶ λάκκοι.

Λάκκος μὲ σημασίαν «ὅντας» πρβλ. ἐν Παπίγκῳ (*Ἀναγνωστοπούλου σ. 90). ***Άλλαχοῦ** δ όντας λέγεται λαγκάδι. Καὶ οὕτω λέγονται ***Άλμυρὰ λαγκάδια** ἐν Μυκόνῳ (Μενάρδου τοπωνυμ. Μυκόνου σ. 243), πολλαὶ τοπωνυμίαι εἰς Κουκούλι (Στεργιοπούλου 1933 σ. 108—9), **Λακκοπούλες** εἰς Χόσεψην (Ἐνθ. ἀν. 138).

Λάμια, ή, στ^ρ Λάμνια, τοποθεσία Κεφασόβου (Ν). Παραδίδεται ότι είς τήν θέσιν τάύτην, συνοικίαν ούσαν διλλοτε, ἐγεννήθη κορίτσι, τὸ δποῖον, ἀφοῦ ἐμεγάλωσεν, ἔφαγε τοὺς γονεῖς του καὶ τὸ ἀδέρφια του, οἱ κάτοικοι δὲ ἀποδώσαντες τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ εἰς δαιμόνια ἐφοβήθησαν καὶ προσέφυγον πρὸς τὸ Κεφασόβον (βλ. τοπωνυμίαν Πέρα Μαχαλᾶς).

Λαμπάνιτσα, ή, στ^ρ Λαμπάνιτσα, τοποθεσία Στράτσανης (Α).

Λαμπραΐκα, τά, στὰ Λαμπραΐκα, τοποθεσία Γοργοποτάμου, δικού ἄγροι ἀνήκοντες εἰς Λαμπραΐους.

Λεγίκι, τό, στὸν Λεγίκι, δάσος Πυξαριᾶς (Δ) γεμάτον ἀπὸ λενίκι (δένδρον).

Λεπτοκαρνά, ή στ^ρ Λιφτουκαργία. Τοιαῦται τοποθεσίαι είναι πολλαὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ εἴτε διότι ὑπάρχει ἐν μόνον δένδρον, ὡς εἰς Γαναδιὸ (ΒΑ), εἴτε διότι είναι πολλὰ δένδρα, ὡς εἰς Σαναδιὸ (ΝΔ), Πυρσόγιαννην (ΒΔ), Ζέφμαν (Α), Παλιοσέλι (Β) καὶ Σανοβὸν (ΝΔ) εἴτε τέλος διότι ἥσαν διλλοτε πολλὰ δένδρα καταστραφέντα, ὡς εἰς Ὁξυὰν (Δ). "Υπάρχει καὶ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν Λεπτοκαρνύες, βρύση Μολυβδοσκεπάστον (Α), διότι παρ' αὐτὴν είναι πολλαὶ καρυναί.

Λέσιντζα, ή, στ^ρ Λέσιντζα, τοποθεσία Μεσαριᾶς (Ν).

Λετοβοῦνι, τό, στὸν Λετοβοῦνι, δασῶδες ὄρος Σανοβοῦ (Ν) ἀνῆκον εἰς τὸν Μπαμπᾶν τοῦ Τεκὲ τῆς Κονίτσης. Κατὰ τὴν παράδοσιν ἀνῆκε τὸ πάλαι εἰς Τοῦρκον ὄνοματι Λέτον.

Λεῦκα, ή, στ^ρ Λεύκα. Τοιαῦται τοπωνυμίαι ἐκ τοῦ γνωστοῦ δένδρου είναι εἰς Ἀμάραντον (ΒΔ), Ἀσημοχῶρι (ΝΑ), Μεσαριάν (ΝΔ) καὶ Μολυβδοσκέπαστον. Ἐκ ταύτης παρήχθησαν αἱ τοπωνυμίαι: *Λευκάδια*, στὰ Λιφκάδγια, τοποθεσία Καντσίκου (Α), δικού ὑπάρχουν λεῦκες, καὶ *Λεῦκες*, αἱ, σ' τ' Λευφκες, τοποθεσία Γαναδιοῦ (ΒΑ). Εἰς Δίστρατον διμοία τοπωνυμία λὰ *Λεῦτσε*.

Λήλιοι, οἱ, στ' Λήλιους, τοποθεσία Γοργοποτάμου μεσημβρινή.

Λιανοῦρα, ή, στ^ρ Λιανοῦρα, δασύλλιον Βούρμπιανης ἀπὸ δέυτερος. Λέγεται καὶ *Λιανοῦρι*.

Λιάφω, ή, στ^ρ Λιάρου, δασικὴ ἔκτασις Πυρσόγιαννης (Δ) ἐκ τοῦ χρόματος ἀσπρού καὶ μαύρου.

Προβλ. Λιάρα ἐν Παρνασσίδι (Ἀθηνᾶ ΜΔ' 133).

"Η λέξις Λιάρος (=ποικιλόχρωμος) ἐκ τῆς ἀλβαν. (*I'a τ e=bunt, scheckig* (Μ ε γ ε τ Neugra Stud. II 68).

Λιάσκα, ή, στ^ρ Λιάσκα, τοποθεσία Καντσίκου (ΝΑ), δικού ή παλαιὰ Λιάσκα, τῆς ὅποιας ἐρείπια σώζονται.

Λιασκιώτικο, τό, στὸν Λιασκιώτικου, τοποθεσία Καντσίκου (Α), ἀνήκουσα διλλοτε εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Λιάσκας.

Λιβάδι, τό, στὸν Λιβάδ', 1) χωράφια Γαναδιοῦ (Δ) καλλιεργούμενα, διλλοτε χρησιμοποιούμενα ὡς λιβάδι, 2) δάσος Γεναδιοῦ (ΝΔ), 3) τοποθεσίαι Πυρσόγιαννης, Ἀσημοχωρίου καὶ Καστάνιανης, 4) τοποθεσίαι Στράτσανης

(Δ) καὶ Κερασόβου (ΒΑ) καὶ Ἐξοχῆς χερσιμοποιουμένη ὡς λιβάδι, 5) τοποθεσία Γοργοποτάμου καλλιεργούμενη καὶ πολλὰ σιτηρά ἀποδίδουσα. Υπάρχει δμως καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν: Λιβάδια, στὰ Λ'βάδγια, τοποθεσίαι πεδιγαὶ Λιγκάδας (Β), Ζέρμας (Δ), Καβασίλων καὶ Φουρκας (Δ). Ὁσαύτως ἔχουμεν: 1) Λιβαδερά, στὰ Λιβαδιφά, χωράφια Γαναδιοῦ (ΒΔ), 2) Λιβάδι τοῦ Μπουνταλᾶ, τοποθεσία Πουρνιᾶς (Ν), 3) Λιβάδι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, τοποθεσία Χιονιάδων (Β), 4) Λιβάδι τοῦ Τζιότζου εἰς Βούρμπινην (Δ).

Λιθάρι, τό, στοὺς Λ'θάρ', 1) τοποθεσία Ἐξοχῆς (Ν) ἐπὶ δρους καλλιεργούμενη, 2) τοποθεσίαι Κονίτος (ΝΔ) καὶ Πουρνιᾶς (Α), διὸ ὑπάρχει μεγάλο λιθάρι. Υπάρχουν καὶ ἄλλαι τοπωνυμίαι: Λιθάρια, τά, τοποθεσία Χιονιάδων (Β), διότι εἶναι πολλοὶ λίθοι. Λιθάρι Κόκκινο, στοὺς Κόκκιγους Λ'θάρ'. βράχος Γορίτος (Α) κόκκινος ἀπὸ τὸ κάτω μέρος. Μεγάλο Λιθάρι, τοποθεσίαι Κερασόβου (ΝΑ) καὶ Πωγωνίσκου (Β). Χαλαζμένα Λ'θάργια, τοποθεσία Κερασόβου (Α), δπου εἶναι λιθάρια σκορπισμένα.

Είναι λίαν συνήθης τοπωνυμία ἐν Ἑλλάδι.

Λιθοσώρια, τά, στὰ Λιθουσώργια, τοποθεσία Πουρνιᾶς (Β), δπου σωρὸς λίθων.

Λίμηνη, ή, στ' Λίμνη', 1) τοποθεσία Ἀμαράντου (Β) ὄμαλὴ καὶ ἐπίπεδος, 2) τοποθεσία Γαναδιοῦ (ΝΑ) καλλιεργαυμένη, δπου τὸν χειμῶνα ὅλιγα νερὰ ἀποτελοῦν λίμνην. 3) λίμνη Κερασόβου (Ν) εἰς ὅψος 1.800 μ. ἔχει πλάτος 50 μ. καὶ μῆκος 100 μ., 4) τοποθεσία Χιονιάδων (ΒΔ), δπου μικρὰ λίμνη. Οὗτω καὶ εἰς Δίστρατον (Α) ὑπάρχει θέσις δνομαζομένη λὰ Λίμνε. Υπάρχει δμως ἡ τοπωνυμία καὶ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν: Λίμνες, αἱ, στ' Σ Λίμνες, 1) λεκανοειδῆς περιοχὴ Βούρμπιανης (Α), ἔνθα σήμερον ἀμπελῶνες, 2) τοποθεσία Πιρσόγιαννης (Δ) ἐκ τῶν λιμναζόντων ὑδάτων καὶ 3) τοποθεσία Ζέρμας. Ἀπαντᾶ καὶ: Τρεῖς Λίμνες τοποθεσία Βούρμπιανης (Δ).

Είναι συνήθης τοπωνυμία ἐν Ἑλλάδι: Λίμνη ἐν Παρνασσίδι (Ἀθηνᾶ ΜΔ' 134), Λίμνη καὶ Λίμνες εἰς Μύρθιο (Χατζιδάκις, σ. 4), Λίμνη ἐν Μυκόνῳ (Μενάρδου, τοπωνυμ. Μυκόνου, σ. 244).

Λινάρια, τά, στὰ Λ'νάρια, 1) τοποθεσία Ἡλιόρροαχης (ΝΔ) δπου, ὡς λέγουν, ἔκαλλιεργεῖτο λινάρι, 2) τοποθεσία Ἀηδονοχωρίου (Β).

Πρβλ. Λιναρίτσα εἰς Κωστήτσι (Στεφγιοπούλου, 1933, σ. 114), Λινάρια εἰς Μελισσουργοὺς (Στεφγιοπούλου, 1933, σ. 124).

Λινῆκος, δ, στ' Λινέκ', τοποθεσία Μεσαριᾶς (Β) ἐκ τοῦ διμωνύμου δένδρου.

Λιντᾶδες, οἱ, στ' Λιντᾶδες, συνοικία Πυρσόγιαννης, δπου οίκογένεια Λίντα.

Λιούκο, τό, στοὺς Λιούκου, τοποθεσία Γοργοποτάμου.

Λιούκστα, νὲ Λιούκστα, τοποθεσία Πλικατίου (ἀγροί).

Λιούπος, δ, στ' Λιούπ', δάσος Ζέρμας (Α).

Λιοῦτα, ἡ, στ' Λιοῦτα, δασικὴ ἔκτασις Νικάνορος (NA).

Λίπα, ἡ, στ' Λίπα (Ω) δάσος Πυξαριᾶς (N) ἀπὸ λίπες, 2) τοποθεσία Χιονιάδων (B) ἐκ χυρίου ὄνοματος. Ἀπαντᾷ καὶ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν: *Λίπες, αἱ, στ' Λίπες, τοποθεσία Καβασίλων (B), ἐνθα ὑπάρχουν δένδρα Λίπες.*

Τὸ φυτὸν *Λίπα* (=Tilia intermedia) ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Χελδράιχ ὡς ἀπαντῶν ἐν *Ἀκαρνανίᾳ, Οἴτῃ καὶ Παρνασσῷ.*

Προβλ. *Λίπες* ἐν *Εὐρυτανίᾳ* (*Λουκοπούλου, 124*), *Παρνασσίδι* (*Αθηνᾶ, ΜΔ', 134*), *Λιπούσιο* ἐν *Μελισσουργοῖς* (*Στεργιοπούλου, 1933, 124*).

*Λιοῦμι Βόγκλι, νὲ Λιοῦμι Βόγκλ (=στὸ μικρὸ ποτάμι) ποτάμιον Πλι-
χατίου. Οὗτῳ εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον ἀπαντοῦν αἱ ὄνομασίαι: Λιοῦμι Μέσμι
(=μεσαῖον ποτάμι) καὶ Λιοῦμι Τέτμ (=ἀκρινὸν ποτάμι).*

Λίπονο, τό, στὸ Λίπονο, τοποθεσία Καστάνιανης (N) καλλιεργούμενη.

*Λισβάρια, τά, στὰ Λ'ζβάρια, τοποθεσία Μολυβδοσκεπάστου (N), τῆς
δούσιας τὸ χῶμα λισβωτό, πετρῶδες καὶ φεύγει.*

*Λισγκονβόδα, ἡ, στ' Λιζγκονβόδα, πηγὴ καὶ ἡ περὶ αὐτὴν τοποθεσία
Ἐξοχῆς (BA).*

Λεσινίτσα, ἡ, στ' Λισινίτσα, τοποθεσία Καστάνιανης (N).

Ομώνυμον βλαχόφωνον χωρίον ἐν Ζαγορίφ, τὸ νῦν Βρυσοχῶρι.

*Ἡ λέξις εἶναι σλαβικὴ σημαίνουσα δάσος (=λέσ), τὸ δὲ *les nistii*
=δασώδης.*

*Λισκάτσι, τό, στὸν Λισκάτσι, χωρίον τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης, ὅπερ σή-
μερον λέγεται Ἀσημοχώριον. Ἀλλοτε, κατὰ τὴν παράδοσιν, τὸ χωρίον
ἀπετελείτο ἐκ τριῶν συνοικισμῶν, τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, τοῦ Ἀγίου Αθα-
νασίου καὶ τοῦ Μεσομαχαλᾶς εἰς τὸν τελευταῖον εὑρίσκεται τὸ σημερινὸν
χωρίον. Οἱ κάτοικοι τοῦ πρώτου ἦσαν γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι, οἱ κάτοι-
κοι τοῦ δευτέρου ἦσαν χρυσοχόοι καὶ ὡς πλουσιώτεροι εἶχον καὶ ἀσημένιες
κούνιες, οἱ δὲ τοῦ Μεσομαχαλᾶς ἀσχολούμενοι εἰς τὴν σιδηρουργίαν ἦσαν
πτωχότεροι. Ἐνεκα πιέσεων τουρκικῶν οἱ κάτοικοι εἶχον φύγει καὶ ἐγκα-
τασταθῆ πλησίον τοῦ Βόλου πλὴν τριῶν ἀδελφῶν, ἐξ ὧν κατάγονται οἱ ση-
μερινοὶ Ἀσημοχωρῖται.*

*Λόγγος Μέγας, δ, στὸν Μέγα Λόγγου, δάση Εξοχῆς (NA) καὶ Ἀηδο-
νοχωρίου (B). Ἀπαντῶσι καὶ: Λόγγος τοῦ Κοντογάννη, λόγγος τοῦ Ἀη-
δονοχωρίου (B) ἀνήκων εἰς τινὰ Κοντογιάννην, δστις ἡτο δ πρῶτος ἀγο-
ραστῆς τοῦ λόγγου ἀπὸ τοὺς Τούρκους, 2) Λόγγια τῆς Καλογριᾶς, σ' τ' Καλογριᾶς τὰ Λόγγια, τοποθεσία Πουρνιᾶς (A), δπου είχε τὰ κτήματά της
καλογραιά τις, 3) Λόγγια τοῦ Τζάλλου, σ' Τζάλλ' τὰ Λόγγια, τοποθεσία
Πουρνιᾶς (B).*

Προβλ. *Λόγγος, Λογγιές καὶ Λογγούλα* ἐν *Παρνασσίδι* (*Αθηνᾶ, ΜΔ', 134*), *Λόγγος* ἐν *Μελισσουργοῖς* (*Στεργιοπούλου, 124*).

Ἡ λέξις εἶναι συνήθης ἐν Ἑλλάδι· δ Weigand τὴν ἀνάγει εἰς τὴν

παλαιοβουλγαρικήν λοκα = Flussniederung, ἐξ ἣς τὸ ρουμαν. luncă = Wiese, Acker am Flusse καὶ τὸ κουτσοβλαχικὸν λυνέα· ἐκ τούτου δὲ προῆλθεν ὁ τύπος λούγγα (ῶς ὄνομα πηγῆς), ἐν Ἡπείρῳ λούγγι (τὸ) = Ἰλὺς ποταμοῦ (φ. λουγχίζω = λιμαίνω μὲ Ἰλὺν τοῦ ποταμοῦ), ἐν Κυνουρίᾳ ὁ τύπος λογγά (ἥ), ἀγρός παραποτάμιος, ἐν Δωρίδι ἐπίχωσις ποταμοῦ, ἐν Μάνη ὡς ὄνομα χωρίου, Λουγγάς εἰς Χουλιαράδες (Σούλη, 234).

Λόγιτσα. ἥ, στ' Λόντζα, ἀμπέλια Βούρμπιανης (Β).

Λουκᾶς. ὅ, στ' Λουκᾶ, τοποθεσία Καστάνιανης, ὅπου κτίματα τοῦ Λουκᾶ.

Λόσγια, τά, στὰ Λόσγια, τοποθεσία Γοργοποτάμου, κατέλληλος πρὸς καλλιέργειαν ἀμπέλου.

Λούπη, ἥ, στ' Λούπτ', τοποθεσία δεξιᾶς (ΒΑ), ὅπου ἐκρύπτοντο πολλοὶ λύκοι.

Λουπότσιανη, ἥ, στ' Λουπότσιαν', τοποθεσίαι Μεσαριᾶς (Α), Μοναστηρίου (ΝΑ) καὶ Πουρνιᾶς (Δ).

Λουριά, τά, στὸν Λουργιά, ἀμπελῶνες Βούρμπιανης. ὅπου ἔνεκα πολλῶν ἴδιοκτητῶν τὰ κτίματα εἶναι στενά (λουρίδες).

Λοῦφος, ὅ, στοῦ Λούφου, λόφος Φούρκας (Ν).

Λουλάκι, τό, στοὺν Λουλάκ', λόφος 'Οξυᾶς (ΝΔ) ἔχων χρῶμα λουλακιοῦ.

Λουτρά, τά, στὰ Λουτρά, τοποθεσία Πυξαριᾶς (Ν) ἔχουσα ιαματικὰς πηγάς. Βλ. *Βρωμονέρια*.

Λοῦτσα, ἥ, στ' Λοῦτσα. 1) τοποθεσία 'Εξοχῆς (Ν) λόγῳ τοῦ στασίμου ὕδατος, 2) τοποθεσία Χιονιάδων (ΒΔ) λόγῳ τοῦ ὑγροῦ ἐδάφους. Ἀπαντᾶ καὶ εἰς πληθ. ἀριθμόν: Λοῦτσες, αἱ, σ' τ' Λοῦτσες, τοποθεσία Μελισσοπέτρας (Α) μὲ στάσιμα νερά.

'Απαντῶσιν: Λοῦτσα καὶ Λοῦτσες ἐν Παρνασσίδι ('Αθηνᾶ ΜΔ' 135), ἐν "Υδρα Λούτσεζα (ἀρχεῖον "Υδρας τ. βος σ. 462) καὶ Λοῦτσα (Φουρίκη τοπωνυμικὸν 'Αθηνᾶ ΜΑ'), Λοῦτσα εἰς Κωστήτσι (Στεργιοπούλου 1933, σ. 114), εἰς Φορτώσι (ἔνθ. ἀν. σ. 134), Λοῦτσα (=λάκκος) εἰς Χόσεψιν (ἔνθ. ἀν. σ. 138).

'Ο Μεγετ παράγει τὴν λέξιν ἐκ τοῦ ἀλβανικοῦ l u t s e = schmanz καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ λατινικοῦ luteum (Neugr. Stud. IV 68).

Λούψικο, τό, στοὺν Λούψ' κου, χωρίον τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης μετονομασθεὲν εἰς Λυκόρροαχην.

Λύγερη (λά), τοποθεσία Διστράτου (Α), ὅπου κυλίστηκε μία νέα, λυγερή.

Λόφος τοῦ Μπασιούρη, στοὺν Λόφου ντ' Μπασχιούρη', λόφος 'Ηλιόροφαχης (Δ), ἴδιοκτησία Τούρκου ὄνομαζομένου Μπασιούρη· ἀλλοι λέγουν διτι ἐφονεύθη ἐπ' αὐτοῦ κάποιος Μπασιούρης.

Λυκαῖοι, οἱ, σ' τς Λυκαῖοι, συνοικία Καντείκου (ΝΑ), ἥς οἱ κάτοικοι ἔφονευσαν τὸν Νταλίπ βέην.

Λυκομούρσι, τό, στὸν Λυκουμούρσι, τοποθεσία Γοργοποτάμου.

Λυκοπόρι, τό, στοὺς Λυκουπόρους, τοποθεσία θαμνώδης Λαγκάδας (Β), διάβασις, πόρος, λύκων.

Λυκόγραβος, δ, στοὺς Λυκόγραβους, τοποθεσία Ὁξεῦς (Α), δπου, ώς λέγουν, κάποια μάνα τῆς οἰκογενείας τῶν Γραβαίων, ἐπειδὴ ἔκλαιε τὸ παιδί της, τὸ ἔξηγαγεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν, διὰ νὰ τὸ φοβίσῃ. Σὲ λίγο πέρασε ἔνας λύκος καὶ τὸ ζωλασε.

Λυκόφραχη, ἥ, στ' Λυκόφραχος, τὸ ἄλλοτε χωρίον Λούψικον τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης.

Μ

Μάζη, ἥ στ' Μάζη(ιον), χωρίον τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης.

Ο 'Αραβαντινὸς ἀναφέρων τὸ χωρίον ώς τσιφλίκι τοῦ 'Αλῆ γράφει αὐτὸ Μάζιο (σελ. 316 καὶ Χρονογραφ. Ἡπείρου τ. Β' σ. 339), ἐρμηνεύει δὲ αὐτὸ «σύναξις». Δὲν εἶναι ἀσφαλῶς δρθὴ ἡ ἐρμηνεία αὕτη. Εἰς τὴν Β. 'Αλβανίαν ὑπάρχει χωρίον Μάζι (Λαογρ. τ. Ε' 1915 σελ. 270) ἀλβανικόν, θὰ ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομά του ἐκ κατοίκων ἡ κατοίκου τοῦ χωρίου τούτου, δπως προήλθεν καὶ τὸ ὄνομα Μαζαράκι, χωρίον Μάζη ἐν Μεσσηνίᾳ (Λαογρ. τ. Ε' 1915 σελ. 286). Πλεῖστα δσα χωρία ὑπάρχουν ἐν Ἑλλάδι ὅμωνυμα καὶ ιδίως εἰς δσας χώρας ἔγιναν ἀλβανικαὶ ἐπιδρομαὶ ἡ ἀμιγεῖς ἔγκαταστάσεις. Διὸ πάντα τὰ χωρία ταῦτα ἐκ τῶν Μαζαίων προερχόμενα δέον νὰ ἀναχθοῦν εἰς τὸν ΙΓ' ἢ ΙΔ' τὸ πολὺ αἰῶνα μ.Χ., δτε κατῆλθον δι' Ἡπείρου καὶ 'Ακαρνανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλβανικαὶ «φάρες». Οἱ διεσκορπισμένοι εἰς τὴν Ἑλλάδα συνοικισμοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο δίδουσιν ἐμμέσως ἀκριβῆ τὴν πορείαν, ἦν ἡχολούθησαν οἱ ἀλβανικοὶ πληθυσμοὶ κατερχόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τοὺς μνημονευθέντας αἰῶνας εἴτε καλούμενοι ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχόντων εἴτε διωκόμενοι ἐκ τῆς ἴδικῆς των πατρίδος. Πλὴν τῶν ἐν Ἡπείρῳ τοκωνυμιῶν τούτων (Μαζίου), περὶ ὧν ἀλλαχοῦ ἔχομεν ἀσχοληθῆ (βλ. Παρατηρήσεις εἰς τὴν νεωτέραν γεωγραφίαν τῆς Ἡπείρου σελ. 46—47) καὶ αἵτινες δηλοῦν ἐπίδρασιν ἡ μᾶλλον τὸν πρῶτον συνοικιστικὸν πυρῆνα ἀλβανικόν, ἀν καὶ εἰς τοῦτο γεννῶνται μερικαὶ ἀμφιβολίαι, διότι τούλαχιστον τὰ Μάζια τῆς Ἡπείρου δὲν εἶναι ἀλβανόφωνα ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ὅμοιαι πολλαχοῦ συνδεδεμέναι μὲ ὑπάρξαντας ἡ ὑπάρχοντας συνοικισμούς. Καὶ θὰ πρέπει μᾶλλον νὰ ὑποθέσωμεν τὴν προύπαρξιν τῶν Μαζίων καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ώς πολυαριθμότεραι Ισχυσαν κατὰ τὴν γκῶσσαν καὶ ἐκράτησαν τῶν γηγενῶν. Διὰ τοῦτο ἡ ὑπαρξίας τῶν Μαζίων παρουσιάζει ἐμμέσως τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἀλβανικῶν πρὸς τὴν μέσην καὶ νοτίαν Ἑλλάδα. Μετὰ τὴν Ἡπείρον κατὰ σειρὰν εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα ἔχωμεν Μάζια εἰς Λοκρίδα, Λεβαδειά, Μέγαρα καὶ Ἀιττικήν, εἰς δὲ τὴν Πελοπόννησον κατὰ μὲν τὸ βορειοδυτικὸν μέρος αὐτῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἡλείας, Πατρῶν καὶ Καλαβρύτων, κατὰ δὲ τὸ βορειοανατολικὸν εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἀργους καὶ Κορινθίας. Οὗτω δύο

ἴδιμοι ὑπῆρξαν τῆς διαπεραιώσεως τῶν Ἀλβανῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον, διὰ τῆς αἰτωλικῆς παραλίας καὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

Μακελάρι, τό, στὸ Μακιλάρ', τοποθεσία Ζέρμας, ράχη, δπου ἐπήγαιναν εἰ κλέφτες.

Μακρύκαμπος, δ, στοὺν Μακρύκαμπου, 1) τόπος Ἀμαράντου (Α) ὅμαλος, 2) τοποθεσία Χιονιάδων (ΒΔ) ἀνοικτή.

Μακρυγάρα, ἡ στ' Μακρυνάρα, τοποθεσία ἔκτεταμένη Γαν. (ΒΔ).

Μαλακάδικα, τά, στὰ Μαλακάδ' κα τοποθεσία Γαναδιοῦ (ΒΔ).

Μαλνίτσα, ἡ, στ' Μαλνίτσα, τοποθεσία Καστάνιανης (Β).

Μάγα τοῦ νεροῦ, στ' Μάγα τ' Νιροῦ, τοποθεσία καὶ βρύση τοῦ Ἀηδονοχωρίου (Ν) μὲ πολὺ νερό, μὲ τὸ ὄποιον ποτίζεται δικάμπος τοῦ χωρίου.

Ομοίας προελεύσεως εἶναι ἡ ἀπλῆ Μάγα ἐν Παρνασσίδι (Ἀθηνᾶ ΜΔ' 136).

Μανέρες, αἱ, στ' Μανέρες, τοποθεσία Ζέρμας (Α).

Μάνη, ἡ, στ' Μάνη τοποθεσία Λαγχάδας (Ν).

Μάνθος Ζώης, στ' Ζώη Μάνθου), τοποθεσία Ἀηδονοχωρίου (Α), δπου ἔμενε Μάνθος τις Ζώης.

Μανουράς, στοὺν Μανουρά, ρύαξ καὶ ἡ περὶ αὐτὸν τοποθεσία Χιονιάδων (ΒΑ).

Μανούρι, τό, στὸ Μανούρι, τοποθεσία Γορίτσας (Α).

Μαντάνια, τά, στὰ Μαντάνια, τοποθεσία Λυκόρραχης (ΝΔ), δπου ὑπῆρχε ἀλλοτε ἔύλινον μαντάνι διὰ κτύπημα τῶν μαλλίνων.

Τὸ αὐτὸν εἰς Μελισσουργοὺς (Στεργιοπούλου 1933 124).

Μαντένια, τά, στὰ Μαντένια, τοποθεσία Νικάνορος (ΝΔ), δπου μεγάλες πέτρες (=μαντένια).

Μαντζίνας, δ, στ' Μαντζίνα, τοποθεσία Ζέρμας.

Μάντζινες, αἱ, στὶς Μάντζιβες, τοποθεσία Πυξαριᾶς (Ν) καλλιεργουμένη.

Μάντζιος, δ, στ' Μάντζι', τοποθεσία Γοργοποτάμου, δπου κτήματα αὐτοῦ.

Μαντρί, τό, στὸ Μαντρί, λιβάδι Κοστάνιανης (Α). Ἀπαντᾶ καὶ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν : τὰ Μαντριά, τοποθεσίαι Ἐξοχῆς (Δ) καὶ Πυξαριᾶς (Δ), δπου ἔσαν μαντριά. Εἰς Ζέρμαν ὑπάρχει τοποθεσία Μαντριά τοῦ Παγούνη. Ομοίας προελεύσεως εἶναι καὶ ἡ τοπωνυμία Μαντριφράχη τοῦ Γαναδιοῦ (ΒΑ), δπου ἀλλοτε ἔσαν μαντριά.

Μαραντάκια, τά, στὰ Μαραντάκια, βλ. Ἀμαραντάκια.

Μαραντοβούνι, τό, στὸ Μαραντοβούν', βουνὸν Ἀμαράντου (Β), βλ. Καμενῖκος.

Μαρία Κύρ, λὰ Κύρ Μαρία, τοποθεσία Ἀετομηλίτσης, δπου φαντάζονται διὰ ἡτο ἡ Μάρω (=ἀρκούδα, ζουλάπι). Εἰς Ἀμάραντον (Δ) ὑπάρχει δρός δνομαζομένον Μαριά, ἡ, στ' Μαργιά, δπου κατὰ τὴν παράδοσιν ἐφο-

νεύθησαν δύο ἀδελφοὶ βισκοὶ δνόματι Γιάννης καὶ Μαρία ταφέντες ἐκεῖ ὁ εἰς παρὰ τὸν ἄλλον· ἐπὶ τῶν τάφων των ἐφύτευσεν ἀγρία τριανταφυλλιὰ ἀνοίγουσα τρίς τοῦ ἔτους (Μαρία καὶ Γιάννης=Μαργιά).

Μαρίνα 'Αγία, ἡ, σ' ν' "Αη Μαρίνα, τοποθεσία Μολυβδοσκεπάστου (Ν) ἐκ τῆς ἐρεπομένης ἐκεῖ ἐκκλησίας, Στράτσανης (Ν) ἐκ τοῦ δμωνύμου ναΐσκου πρὸ 30 ἑτῶν κτισθέντος καὶ Νικάνορος εἰς τὸ κέντρον αὐτοῦ.

Εἶναι αυνήθης ἀγιώνυμος τοπωνυμία.

Μάρμαρον, τό, στοὺς Μάρμαρου, λόφος Ἀμαράντου (Δ) πετρώδης τοποθεσία Καντσίκου (Α), Πουρνιᾶς (Β) καὶ Ζέρμας, δπου βράχος (σκέμπτ). 'Υπάρχει καὶ τοπωνυμία *Μάρμαρον* τοῦ Τσιπέλη, στὸ Μάρμαρο τ' Τσιπέλη', τοποθεσία εἰς Ἀσημοχώρι, δπου ὑπάρχει μεγάλη πέτρα (=μάρμαρον).

Μαροπούλες, αἱ, στ' Μαρουπούλις, τοποθεσία Μολυβδοσκεπάστου (Ν).

Μάσα 'Απιλι, λὰ Μάσ' ἀπιλι, βρύση Ἀετομηλίτσης (Β) ἔξω τοῦ χωρίου. Βλαχικὴ δνομασία σημαίνουσα μάνα τοῦ νεροῦ. Ή ίδια βρύση λέγεται καὶ Σάιτα. Τῆς αντῆς προελεύσεως εἶναι καὶ δύο ἄλλαι τοπωνυμίαι: 'Ἐπάνω καὶ Κάτω Μασίτσα, ἀναφερόμεναι εἰς δύο συνοικίας τοῦ χωρίου Πουρνιᾶς.

Μαστρούγκα, ἡ, στ' Μαστρούγκα, τοποθεσία Μεσαριᾶς (Α).

Μαύρα, νὲ Μαύρα δασώδεις τοποθεσία Πλικατίου.

Συγγενεῖς πρὸς αὐτὴν τοπωνυμίαι εἶναι ἐν Κύπρῳ Μέλανος καὶ Μέλοι (Μενάνδρου Ἀθηνᾶ ΙΙ'), Μαυρδῖνα ἐν Παρνασσίδι (Ἀθηνᾶ ΜΔ' 136).

Μαύροβον, τό, στοὺς Μαύροβου, τοποθεσία Φούρκας (Α), δπου ἡτο συνοικισμός.

Μαυρομπίνα, ἡ, στ' Μαυρομπίνα, τοποθεσία Πουρνιᾶς (Δ) καὶ Χιονιάδων (Β).

Μαυρορούμανο, τό, στοὺς Μαυρορούμανου, τοποθεσία Βούρμπιανης (Δ) μὲ πυκνὰ δένδρα.

Μαῦρος, δ, στοὺς Μαύρου, 1) οὐάξ καὶ ἡ γύρω του τοποθεσία Στράτ. σανης (ΒΑ), 2) χείμαρρος Ἀμαράντου (Α) δνομαζόμενος καὶ Βαθύλακκος, δπερ βλ., διότι τὸ χρῶμα του, δταν πλημμυρῷ, εἶναι μαῦρο, 3) ὁ ἴδιος καὶ εἰς Βούρμπιανην ἐκεῖ οἱ Βουρμπιανῖτες ξεποιθοδίζουν τοὺς ξενιτευομένους.

Μαχαλᾶς Βαρόζ, στοῦ Βαρόζι Μαχαλᾶ, συνοικία Κερασόβου (ΒΔ). 'Υπάρχουν δὲ καὶ ἄλλαι μορφαὶ τῆς τοπονυμίας ταύτης. Οὗτοι συνοικίαι τῶν χωρίων Ἐλευθέρου καὶ Ὁξυᾶς (ΒΔ) λέγονται Ἐπάνω Μαχαλᾶς' συνοικία ὥπαύτως τῶν χωρίων Ἐλευθέρου, Ἀμαράντου (Ν), Ὁξυᾶς (ΝΔ) καὶ Πυρσόγιανης (ΝΑ). ήτις ὑποδιαιρεῖται εἰς μικροτέρας (Λιντάδες, Φροντζάδες, Παγωναίους, Στολάδες καὶ Περονάδες) λέγονται Κάτω Μαχαλᾶς καὶ τέλος συνοικίαι Ἐλευθέρου (Α), Κερασόβου (ΝΔ) καὶ Ὁξυᾶς (Δ) λεγόμεναι Πέρα Μαχαλᾶς. 'Ο Πέρα Μαχαλᾶς Κερασόβου εὑρίσκεται ἐγγὺς τοῦ παλαιοῦ Πέρα Μαχαλᾶς, τὸν δποῖον κατὰ τὴν παράδοσιν οἱ κάτοικοι του ἐγκατέλιπον πρὸ πολλῶν ἑτῶν, διότι δ Βουρκοπόταμος τοὺς ἀπεμόνωνε καὶ

διότι κάποιο κορίτσι λυσσῶν ἔφαγε τοὺς γονεῖς του, ἀπεπειράθη δὲ νὰ φάγῃ καὶ τοὺς ἄλλους. Οὕτω οἱ κατοίκοι ἡνώθησαν μὲ τοὺς τοῦ Κερασόβου (βλ. καὶ θέσιν Λάμια). Εἰς Δίστρατον (ΝΔ) ὑπάρχει τοπωνυμία λὰ Μαχαλίταιον (=μικρὸς συνοικισμός).

Μεντανά, τά, στὰ Μιντάνια, τοποθεσία Κονίτης (Δ) ἀνοικτή.

Μελίσσαι, τό, στὸν Μιλίσσα', λόφος Ἀμαράντου (ΝΑ) κατάφυτος ἐκ πεύκων καὶ τοποθεσία Ἀσημοχωρίου (ΝΑ), ὅπου εὔρον ἄγρια μελίσσαι. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὸν πληθ. ἀριθμὸν Μελίσσαι, βραχώδης ἔκτασις Μελισσόμετρας (ΒΑ) καὶ τοποθεσία Καστάνιανης (Δ). Συγγενὴς πρὸς αὐτὴν εἶναι καὶ ἡ τοπωνυμία Μελισσόπετρα ἀποδιδομένη εἰς χωρίον τῆς ἐπαρχίας Κονίτης καὶ εἰς τοποθεσίας Πυρσόγιαννης (Ν), Κερασόβου (Δ) καὶ Καστάνιανης.

Αἱ τοπωνυμίαι αὗται εἶναι λίαν συνήθεις ἐν Ἑλλάδι. Σημειῶ ἐκ τῆς ἀλλης 'Ἐλλάδος τὰς ἔξης. Μελίσσαι ἐν Παρνασσού (Αθηνᾶ ΜΔ 137), Μεσσοῖς ἐν Μαλακασίφ (Δαμπρίδου μ. Δ' 27), Μελισσόπετρα ἐν Παπίγκῳ (Ἀναγγωστοπούλου 95), Μελίσσαι εἰς Χουλιαράδες (Σούλη 234), εἰς Κωστήται (Στεργιοπούλου 1933 115).

Μελούρα, νὲ Μιλούρα, ποτάμι καὶ τοποθεσία κρημνώδης Πλικατίου.

Μεντελίσι, τό, στὸν Μιντελίσ' τοποθεσία Κερασόβου (Α), δι' ἣν κάποτε ἔγιναν προσωρινὰ μέτρα, διότι διεκδικοῦσε ταύτην καὶ τὸ χωρίον Φουρκα.

Μέξης, στ' Μέξ', βρύσι Παλιοσελίου (ΝΔ). Συγγενὴς πρὸς αὐτὴν εἶναι καὶ ἡ τοπωνυμία τὰ Μέξια ἀναφερομένη εἰς τοποθεσίαν ἔξοχης (Ν) καὶ εἰς βρύσιν τῆς Βούρμπιανης.

Μέρο, τὰ Μέρου, τοποθεσία Ἀετομηλίτης, ὅπου ἄλλοτε ἦτο τὸ χωρίον. Ἐπειδὴ ὅμως (κατὰ τὴν παράδοσιν) ἔξηρχετο ἐκεῖ στοιχειὸν καὶ ἔφερεν ἀσθενείας εἰς τοὺς κατοίκους, οἵτοι ἡναγκάσθησαν νὰ μετοικήσουν εἰς τὴν σημερινὴν θέσιν. Μέρο σημαίνει μῆλον καὶ μηλιά.

Μεσαριά, ή στ' Μισαριγιά, συνοικισμὸς τῆς Μολίτης κείμενος εἰς τὸ μέσον τῶν δύο ἄλλων συνοικισμῶν τοῦ χωρίου καὶ ἡ κεντρικὴ συνοικία τῆς Καστάνιανης.

'Εκ τῆς θέσεως τῶν τόπων, εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ τοπωνυμία, ἐπιβεβαιοῦται ἡ γνώμη τοῦ Γ. Χατζιδάκι, ὅτι ἡ τοπωνυμία αὗτη παράγεται ἐκ τοῦ ἐπιθέτου μέσος, ἐκ τοῦ δροίου γίνονται καὶ ποικίλαι ἄλλαι τοπωνυμίαι ἵπλαι καὶ σύνθετοι. Οὕτω ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κονίτης ὑπάρχουν τοπωνυμίαι: Μεσιά, ἥ, δίοδος Λαγκάδας (Δ) παρὰ τὰς «Σουρβιές» καὶ τοποθεσία Μεσιαριᾶς εἰς τὸ μέσον. Μεσίτσα, ἥ, τοποθεσία Κερασόβου (ΝΔ) ενοισχομένη μεταξὺ δύο λόφων. Μεσίνταλος, δ, χείμαρος ἐντὸς τῆς Βούρμπιανης. Μεσολάκκια, τά, τοποθεσίαι Βούρμπιανης (ΒΑ), δι' ὧν διέρχονται χείμαροι μικροί, καὶ Ζέρμας. Μεσομαχαλᾶς, δ, ἄλλοτε κεντρικὴ συνοικία τοῦ Ἀσημοχωρίου. Μεσοπόταμο, τό, τοποθεσία Γοργοποτάμου μεταξὺ δύο ποταμιῶν.

Μεσοχῶρι, τό, στοὺς Μ'σουχῶρ', συνοικία Λυκόρραχης μεταξὺ Λουψίκου (παλαιᾶς συνοικίας) καὶ Ραμίστης. Εἰς Δίστρατον (Α) λέγεται λὰ *Μεσοχῶρες* διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. *Μεσοχωρῖτες*, οἱ, συνοικία Σιράτσανης ἀρχοντική. 'Επίσης εἰς 'Αηδονοχῶρην ὑπάρχει τοποθεσία λεγομένη *Μεσογέφυρα* (ῆ). Κατὰ τὴν παράδοσιν ἐδῶ είχον κατεσκευάσει δύο γεφύρας, ἀλλ' ἀμφότεραι ἔπεσαν. Κατόπιν κατεσκεύασαν τὴν γέφυραν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν καὶ ἐστάθη. Διὰ τὴν ὄνομασίαν αὐτῆς ὁ 'Αναγνωστόπουλος (σελ. 93) ἀναγράφει ὅτι ὠνομάσθη οὗτος, διότι κεῖται μεταξὺ δύο γεφυρῶν, τῆς ἐπὶ τῆς θέσεως *Μπουραζάνη* καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ Σαρανταπόρου, παραποτάμου τοῦ 'Αφού.

Μεταμόρφωσις. ἥ, στ' *Μεταμόρφουσ*', τοποθεσία Πουρνιᾶς (Δ) ἀπὸ τὸ δρωνύμον παρεκκλήσιον.

Μετόχι, τό, στοὺς *Μετόχη*, τοποθεσία Μεσαριᾶς (Δ), ἡς μετεῖχον πολλοὶ ἴδιοκτῆται, καὶ Σανοβοῦ (ΝΑ) ἀνήκουσα εἰς ἐκκλησίαν, ἡς σώζονται ἐρείπια.

Μέτσοβον, τό, στοὺς *Μέτσουβους*, δάσος Χιονάδων (Δ).

Μηλιά, ἥ, στ' *Μηλιά*, τοποθεσία φυτώνυμος εἰς Γαναδιὸ (ΒΑ), Κεράσοβον (ΝΔ) καὶ Κάντσικον (ΝΑ). Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κονίτσης ὑπάρχει ἡ τοπωνυμία αὕτη καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν *Μηλιές* ἀναφερομένη εἰς τοποθεσίας τοῦ Γαναδιοῦ (Β), τοῦ 'Αηδονοχωρίου. Πολλάκις τίθεται καὶ γενικὴ ἀποδίδουσα τὸν φυτεύσαντα τὸ δένδρον ἡ τὸν ἴδιοκτήτην αὐτοῦ ἡ τῆς περιοχῆς ἡ προδίδουσα ἀλλην τινὰ ἀφορμήν. Οὗτοι ὑπάρχουν αἱ τοπωνυμίαι : *Μηλιά τοῦ Γκιώνη*, τοποθεσία Βούρμπιονης (Δ), δπου ὑπάρχουν ἄγριαι μηλέαι. *Μηλιά τοῦ Μήτση* τοποθεσία Πουρνιᾶς (Α) καὶ *Μηλιές τοῦ Τσιουμανῆ*, τοποθεσία Ζέρμας.

Μηνᾶς **Άγιος*, στοὺν "Αη-Μηνᾶ, τοποθεσίαι 1) 'Ἐλευθέρου (Ν) ἐκ τῆς 'Εκκλησίας, 2) Λόφος Πυρσόγιαννης (Ν) δι' ὁμοίαν αἰτίαν, 3) Τοποθεσία Σιράτσανης (Ν), 4) Τοποθεσία 'Εξοχῆς (Α), Τοποθεσία Λυκορράχης (ΒΔ), 6) Τοποθεσία Μεσαριᾶς (ΝΔ), 7) Τοποθεσία Πυξαριᾶς (ΒΔ), 8) Τοποθεσία 'Αγίας Βαρβάρας. 'Η τελευταία λέγεται καὶ στ' *Kllosch* (ὅπερ ἰδέ).

Μητρόπολις, στ' *Μητρόπουλ'*, τοποθεσία Κονίτσης (Α) περὶ τὴν μητρόπολιν.

Μητσορράβιανη, ἥ, στ' *Μητσορράβιανη*, τοποθεσία Πυρσόγιαννης (Δ) ἐπίπεδος.

Μῆτσος, ὁ, στ' *Μήτσο*', πηγὴ 'Αμαράντου (ΒΑ) δπου ἐφονεύθη κάποιος *Μῆτσος*.

Μιλούρι, τοὺς *Μιλούρ'*, τοποθεσία 'Αετομηλίτσης ἀλμυρὰ καὶ μικρὰ μὲ δλίγον χορτάρι.

Μηχαλάπης, ὁ, στ' *Μιχαλάπ'*, τοποθεσία Γοργοποτάμου.

Μυήματα, τά, τοποθεσίαι 1) Λαγκάδας (Β) δπου ἐτάφη Τοῦρκός τις, 2) Γοργοποτάμου δπου ἀνευρέθησαν μνήματα καὶ 3) Σανοβοῦ (Α) δπου οἱ τάφοι τοῦ παλαιοῦ Μαζίου. 'Η τοπωνυμία αὕτη εἰς ἐνικὸν ἡ πληθυντικὸν